

Avocatul general Mengozzi propune Curții anularea deliberărilor Parlamentului European privind calendarul perioadelor de sesiuni parlamentare pentru anii 2012 și 2013

Potrivit avocatului general, sesiunile plenare din luna octombrie a anilor 2012 și 2013, împărțite în mod artificial în două de Parlamentul European, nu pot fi calificate, primate individual, drept sesiuni plenare lunare

Tratatele¹ impun Parlamentului European, al cărui sediu este stabilit la Strasbourg, să se reunească în douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare pe an, inclusiv sesiunea bugetară, fără să fie precizată durata acestor sesiuni. În mod tradițional, două sesiuni plenare au loc la Strasbourg în cursul lunii octombrie pentru compensarea lipsei sesiunii plenare din luna august. Conform practicii, perioadele de sesiuni plenare ordinare, de o durată de patru zile², au loc la Strasbourg, în timp ce la Bruxelles se țin sesiuni suplimentare care, în principiu, privesc jumătăți de zile succesive.

În urma a două amendamente, prin două deliberări adoptate la 9 martie 2011, Parlamentul European a modificat calendarul sesiunilor pentru anii 2012 și 2013. Pe de o parte, una dintre cele două sesiuni plenare de patru zile prevăzute a avea loc în octombrie 2012 și octombrie 2013 la Strasbourg a fost eliminată. Pe de altă parte, sesiunile plenare rămase din octombrie 2012 și octombrie 2013 au fost împărțite în două: astfel, două sesiuni plenare distincte de două zile sunt prevăzute în cursul săptămânii 22-25 octombrie 2012 și două sunt prevăzute în cursul săptămânii 21-24 octombrie 2013, care trebuie să aibă loc, în consecință, la Strasbourg.

Franța a sesizat Curtea de Justiție pentru anularea acestor două deliberări ale Parlamentului European. Susținută de Luxemburg, aceasta susține că deliberările încalcă tratatele și jurisprudența Curții³. Franța reproșează Parlamentului European că a întrerupt regularitatea ritmului sesiunilor plenare prin stabilirea de sesiuni suplimentare la Bruxelles, în condițiile în care numai unsprezece sesiuni plenare erau prevăzute la Strasbourg. Parlamentul European ar avea drept unic obiectiv reducerea duratei prezenței deputaților europeni la sediul Parlamentului European de la Strasbourg, fără ca această diminuare să fie motivată de o cerință de organizare internă a lucrărilor acestei instituții. Adoptarea, în mod identic, a calendarelor votate pentru anii 2012 și 2013 ar confirma că nu este vorba despre un răspuns punctual la o necesitate conjuncturală, ci este vorba chiar despre o practică menită să se permanentizeze.

¹ În 1992, la summitul de la Edinburgh, guvernele statelor membre au adoptat „decizia de la Edinburgh”, privind stabilirea sediiilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Comunităților Europene. Cu ocazia conferinței interguvernamentale care a condus la adoptarea Tratatului de la Amsterdam, s-a decis anexarea la tratate a deciziei de la Edinburgh. În prezent, Protocolul nr. 6 anexat la TUE și la TFUE, precum și Protocolul nr. 3 anexat la Tratatul CEEA reproduc textul deciziei de la Edinburgh [articolul 1 litera (a)].

² În prezent, sesiunile plenare se desfășoară de luni ora 17.00 până joi ora 17.00. În anul 2000, Parlamentul European a modificat durata acestora prin eliminarea ședințelor de vineri.

³ Hotărârea Curții din 1 octombrie 1997, Franța/Parlamentul European (cauza [C-345/95](#)). Prin această hotărâre, Curtea a anulat deliberarea Parlamentului European din 20 septembrie 1995 pentru motivul că aceasta nu stabilea douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare la Strasbourg pentru anul 1996.

În concluziile sale avocatul general Paolo Mengozzi propune Curții să admită acțiunile Franței ca fiind întemeiate.

Cu titlu introductiv, se amintește că deși Curtea nu poate ignora contextul contestării puternice a obligației Parlamentului European de a desfășura sesiunile la Strasbourg, aceasta este chemată să se pronunțe în drept în cadrul prezentelor acțiuni.

Avocatul general amintește, mai întâi, contribuțiile jurisprudenței Curții conform căreia ea a considerat că sediul Parlamentului European la Strasbourg a fost definit ca locul unde trebuie să aibă loc, în mod periodic, douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare, inclusiv sesiunea bugetară. Perioade de sesiuni plenare suplimentare nu pot fi stabilite așadar în alt loc de desfășurare a activității (la Bruxelles) decât dacă Parlamentul European ține cele douăsprezece perioade de sesiuni plenare ordinare la Strasbourg, locul unde se află sediul instituției. În plus, Curtea a trasat o linie de demarcație între competența statelor membre de a stabili sediul instituțiilor și competența de organizare internă care trebuie recunoscută Parlamentului European.

Avocatul general arată în continuare că durata perioadelor de sesiuni plenare nu este precizată în mod clar nici de tratate, nici de protocoale, și nici chiar de Regulamentul de procedură al Parlamentului European. Lipsa unei norme explicite combinată cu evoluția naturală a rolului Parlamentului European impune o interpretare dinamică a tratatelor. Pentru a proceda astfel, trebuie examinată coerența globală a calendarelor.

Așadar, avocatul general constată, în primul rând, că desfășurarea a două perioade de sesiuni plenare lunare în aceeași săptămână din luna octombrie constituie o **incoerență**. Pentru anii 2012 și 2013, se prevede, pentru fiecare lună a anului cu excluderea lunii august și a lunii octombrie, ca o perioadă de sesiune plenară lunară să se desfășoare într-un interval de patru zile (mai precis de luni ora 17.00 până joi ora 17.00). În ceea ce privește luna octombrie, în urma adoptării unor amendamente, a fost eliminată o sesiune de patru zile din cele două existente, iar două sesiuni de două zile (de luni până marți și, ulterior, de joi până vineri) trebuie să aibă loc în aceeași săptămână.

Rezultă astfel dintr-o examinare deosebit de obiectivă a calendarelor că aceste deliberări au confirmat o **întrerupere a regularității ritmului sesiunilor**. În consecință, este incontestabil că, deși lipsa unei sesiuni în luna august determină în mod necesar o neregularitate în calendar, în măsura în care două sesiuni plenare trebuie să aibă loc în aceeași lună, această neregularitate este amplificată de modificările aduse calendarelor pentru anii 2012 și 2013.

În al doilea rând, avocatul general consideră că **Parlamentul European nu a justificat sau, cel puțin, nu a explicat** motivele pentru care durata a două perioade de sesiuni plenare din luna octombrie a anilor 2012 și 2013 a fost redusă fiecare la două zile în raport cu alte sesiuni plenare lunare.

Avocatul general observă în special - în cadrul examinării argumentului cel mai puternic invocat de Parlamentul European conform căruia calendarele pentru anii 2012 și 2013 ar viza reducerea costurilor generate de pluralitatea locurilor de desfășurare a activității Parlamentului European, aceste costuri dovedindu-se și mai oneroase într-un context de criză economică - că, în contextul actual, statele membre ar putea analiza această problemă. Totuși, el adaugă că aceste costuri fac parte din „constrângerile inerente” pluralității locurilor de desfășurare a activității Parlamentului European, pe care Curtea a invocat-o în jurisprudența sa. Întrucât tratatele impun, în orice caz, douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare, desfășurarea în aceeași lună a două sesiuni plenare care, fiecare, ar avea o durată echivalentă cu cele din celelalte luni ale anului nu reprezintă un cost suplimentar în raport cu cel care ar rezulta din desfășurarea, pe tot parcursul anului, a unei astfel de perioade pe lună, inclusiv luna august.

Ținând seama de economia generală a calendarelor pentru anii 2012 și 2013, pare astfel evident că cele două perioade de sesiune prevăzute în aceeași săptămână din luna octombrie a anilor 2012 și 2013 acoperă, de fapt, o perioadă unică de sesiune, despre care se poate prezuma în mod legitim, dată fiind lipsa unor explicații convingătoare prezentate de Parlamentul European, că a fost

împărțită în mod artificial în două pentru a răspunde, într-un mod nu mai puțin artificial, cerințelor prevăzute de tratate.

Prin urmare, avocatul general constată că cele două perioade de sesiune stabilite în aceeași săptămână din lunile octombrie ale anilor 2012 și 2013 nu pot fi calificate, privite individual, drept perioade de sesiuni plenare lunare în sensul tratatelor.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106